

Оживають легенди краю в гобеленах

Справа, якою досконало володіє Галина ІВАШКО, учитель образотворчого мистецтва Великовербченської ЗОШ І-ІІІ ст., – для людей одержимих. У цьому переконалася, коли побачила, як майстриня тче картини. Є багато різних речей, які приваблюють своєю красою. Та таким видом ремесла вона захоплюється чи не одна в районі.

На перший погляд, у її витворах, витканих кольоровими нитками, нічого особливого. Проте насправді це складна, клопітка та виснажлива праця. Посудіть самі: процес виготовлення однієї картини потребує чимало часу - від одного до двох місяців. І саме творчий підхід до роботи дає можливість педагогу відновлювати насагу та натхнення. Цікавлюся, з чого ж розпочинає творити?

Беру раму, - розповідає й одночасно демонструє на прикладі Галина Петрівна, – знизу й зверху набиваю маленькі цвяхи у два ряди через 1 см. Потім натягую нитку основи, вона має бути міцною, з натуральних волокон. А перед цим малюю невеликі ескізи. Їх може бути й до ста, допоки отримаю те, що хочу відобразити на полотні. Затим іде тонове вирішення - підбираю колір, роблю на картоні один великий ескіз повної роботи, відповідно до реальних розмірів. Прикріплюю його за нитками основи до рами. Лише тоді розпочинаю ткати.

Як каже майстриня, образне кольорове сприйняття світу змушує працювати її фантазію, уяву, розвиває просторове мислення.

Народилася Галина Івашко в с. Бутейки. Закінчивши восьмирічну школу, вступила до Кременецького педколеджу ім. Т.Г. Шевченка, де здобула освіту молодшого спеціаліста дошкільного закладу. Три роки трудилася в бутейківському дитсадку. Згодом вийшла заміж і переїхала жити у Велике Вербче. З 2001 працює в місцевій ЗОШ І-ІІІ ступенів. Аби отримати вищу освіту, вступила до Рівненського державного гуманітарного університету. З дитинства гарно малювала, тому вибрала художньо-педагогічний факультет, те, що найбільш лежало до душі.

- Перші роки навчання далися нелегко, - ділиться пані Галина. – Та коли бралися власноруч ткати, стало ще важче. Власне, ця справа мені подобалась, тому труднощі не лякали. Починали з серветок, килимків. А на захист диплому готували гобелени (менші за розміром - міні-гобелени). Так називають картини на честь французьких братів Гобеленів, які винайшли цей вид ремесла. Завдячуючи викладачу Ользі Чернюшок, яка багато допомагала, радила, що і як зробити краще, справилася з цим складним завданням.

Захищаючи вчений ступінь бакалавра, Галина Івашко обрала тему рідного краю й створила гобелен із сюжетною композицією коваля Давида з легенди села. У роки, коли татари нападали на Велике Вербче, багато людей загинуло, рятувалися тільки ті, хто, покидаючи свої статки, тікав до лісу. Одного разу, коли яничари вели полонених дорогою на Степань, один із них помітив чоловіка біля зелених шат і повернувся. Це був коваль Давид, який жив неподалік. Він подався в інший бік лісу, аби відвернути увагу

озброєного нелюда від хатини з дітьми. Яничар накинув на нього аркан, та Давид, ухопивши мотузку, потягнув його до себе з щосили й задушив. Коли ворог упав, чоловік побачив, що щось блискуче посипалося на землю. Це були золоті монети, які яничар зашив у пояс. Селянин забрав гроші й на вдячність Богові за спасіння збудував на них церкву. На картині майстриня виткала лице Давида, а збоку невеличкі куполи храму.

Крім свого захоплення, Галина Івашко ще й веде гурток образотворчого мистецтва, де займається з дітьми щодня понад дві години. Тут школярі вивчають флористику пресовану, плетіння з бісеру, малювання, ліплення із солоного тіста, петриківський розпис на плящі й ін. Майстриня читає багато літератури, аби ще більше дізнатися й зацікавити цим підлітків. Адже її вихованці беруть участь у різних конкурсах малюнків, де не раз посідали призові місця. А ще пані Галина учасниця шкільного ансамблю «Криниця».

Здається, звідки в неї береться стільки енергії та завзяття, а тим паче в селі, де вистачає ще й хатньої роботи? Та допомагають і підтримують чоловік Андрій з донечками: восьмикласниця Оксана й на рік молодша Мирослава. Дівчата, як і мама, гарно співають, є учасниками дитячого зразкового аматорського фольклорно-етнографічного гурту «Криниченька», де керівником Ніна Добровольська. А ще вони пишаються ненькою-майстринею, яка зігриває їх своєю любов'ю, а частинку душі вимальовує різнобарвними кольорами веселки на картинах-гобеленах зі світлими відтінками життя.

Наталія МАЛЕЙЧИК.